

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 15 (556)

Субота, 8 квітня 1978 року

Ціна 2 коп.

РОЗВИВАТИ НАРОДНУ ТВОРЧІСТЬ

Центральний Комітет КПРС прийняв постанову «Про заходи по дальшому розвитку самодіяльної художньої творчості».

У постанові відзначається, що здійснені за роки Радянської влади соціально-економічні перетворення в країні, зростання матеріального добробуту, підвищення рівня освіти і культури народу, наявність вільного часу створюють сприятливі умови для всебічного розвитку особи, розквіту народних талантів. Тепер у художній самодіяльності займається понад 25 мільйонів чоловік.

Партійні, радянські, профспілкові органи, комсомольські організації і господарські керівники почали більше проявляти турботи про розвиток художньої творчості трудящих. Зростає майстерність самодіяльних колективів, вони беруть активну участь у культурному обслуговуванні населення, пропагують досягнення нашої Батьківщини за рубежом.

Разом з тим, ЦК КПРС відзначив, що Міністерство культу-

ри СРСР, ВЦРПС, деякі партійні, радянські органи, профспілкові і комсомольські організації не повністю використовують можливості для залучення до художньої самодіяльності широких мас трудящих, слабо займаються добром і вихованням керівних самодіяльних колективів. Все це є низькою якістю репертуарної і методичної літератури, яка видається.

Надаючи важливого значення дальшому розвитку народної художньої творчості в країні, підвищенню її ролі в комуністичному вихованні і організації вільного часу трудящих, ЦК КПРС зобов'язав відповідні міністерства і відомства, радянські і профспілкові органи розробити і здійснити заходи по створенню необхідних умов для занять художньої творчості в усіх клубних закладах, на підприємствах, у колгоспах і радгоспах, навчальних закладах, по широкому залученню до самодіяльних колективів робітників, колгоспників, службовців, студентів, учнів і воїнів, даль-

шому розвитку народних театрів і любительських музичних, хореографічних, хорових колективів, студій образотворчого, кіно- і фотомистецтва.

Визнано за доцільне провести в 1980—1982 роках другий Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості.

Центральний Комітет КПРС запропонував ЦК Компартій союзних республік, крайкомам, обкомам партії посилити партійне керівництво розвитком самодіяльної художньої творчості, розглядаючи її як важливий засіб піднесення культури народних мас, їх політичної і трудової активності, вдосконалення організації дозвілля.

У постанові намічено заходи, зв'язані з формуванням високоідейного репертуару колективів художньої самодіяльності, зміцненням її матеріальної бази, об'єднанням сільських клубних закладів, удосконаленням підготовки працівників культурно-освітніх закладів.

(ТАРС).

ВТІЛЕННЯ МРІЇ

Члени Товариства глибоко і заінтересовано вивчають проект Конституції УРСР

ОДНОСТАЙНА ПІДТРИМКА

Всі ми живемо під благотворним враженням викликанням прийняттям нової Конституції СРСР в якій знайшли відображення грандіозні соціально-економічні перетворення, здійснені народом Країни Рад.

А нині нова радість сповнює наші серця — на всенародне обговорення винесено проект Конституції Української РСР. В ньому закріплюються великі успіхи у всіх галузях господарського і культурного будівництва нашої республіки, досягнуті під керівництвом Комуністичної партії.

З хвилюванням ми читаємо рядки проекту, ще раз переконаємося, що український народ є повновладним господарем своєї долі. То є найбільше щастя відчувати особисту причетність до великих справ комуністичного будівництва, усвідомлювати, що і мій труд впливає в труд моєї республіки.

У проекті нової Конституції УРСР підкреслюється, що обов'язок радянських людей чесно і сумлінно трудитись на благо всього народу. Я і мої товариші по роботі працюємо з повною віддачею. Наше підприємство у ювілейному році достроково виконало плани

і соціалістичні зобов'язання, УВП двічі виходило переможцем в республіканському соціалістичному змаганні серед підприємств Товариства.

Добрий старт взяв колектив і в нинішньому році. Успішно виконано плани трьох місяців, хоч і переживаємо деякі труднощі у зв'язку з освоєнням випуску нових моделей кухонних меблів. Багато робітників освоюють нові суміжні професії, успішно виконують виробничі завдання. Серед кращих хочеться відмітити пресувальників І. Москаленка, І. Волошина, Л. Пирогову, О. Олєфир, верстатників М. Дубика, Н. Строканя, М. Терещенка, М. Дзьому, фанерувальниць Г. Ковтун, Г. Шукліну та інших, які виконують норми виробітку на 115—120 процентів.

Ми взяли високі соціалістичні зобов'язання на 1978 — рік ударної праці — і докладаємо всіх зусиль та змін, щоб додержати свого слова і зробити гідний внесок у дострокове виконання Товариством планів і соціалістичних зобов'язань.

І. ЦИХОВСЬКИЙ,
змінний майстер цеху заготовки Черкаського УВП.

У ВІЛЬНІЙ РОДИНІ

З великим інтересом обговорюють члени УТОГ Дрогобицького УВП проект Конституції Української РСР — нового Основного Закону республіки. У кожній його статті яскраво і глибоко відображено піклування про людину, широкі права і свободи громадян.

— Проект нової Конституції УРСР — свідчення розквіту республіки в непорушному союзі народів-братів, — говорить член нашого Товариства, бригадир столярів підприємства В. І. Шимушовський.

У цьому історичному документі, винесеному на обговорення, переконливо відображено великий шлях перемог і досягнень, пройдений Україною разом з іншими братніми республіками Радянського Союзу по шляху до комунізму.

— Я горжусь тим, що наші жінки, члени УТОГ, завжди були прикладом у праці, — говорить передова робітниця підприємства Юлія Іванівна Перущька, ознайомившись з проектом Конституції УРСР. — Це наш закон по якому будемо жити і трудитися.

У відповідь на піклування рідної партії про матеріальний і духовний розквіт народу, ми будемо віддавати всі свої сили на благо рідної Батьківщини, виховувати молоде покоління гідним традицій радянського народу.

Нині колектив УВП всі сили спрямовує на виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань третього року п'ятирічки, щоб досягти нових трудових здобутків.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ,
вихователь гуртожитку Дрогобицького УВП.

Позивні „червоної суботи“
З НАЙВИЩОЮ ПРОДУКТИВНІСТЮ

Ленінські комуністичні суботники у нашому колективі завжди стають днями високопродуктивної праці. Нинішнє 22 квітня — 108-му річницю від дня народження В. І. Леніна — також буде відзначено високою трудовою напругою.

У святі праці візьмуть участь всі трудівники міжрайвідділу УТОГ — так вирішили вони на мітингах, що відбулися в первинних організаціях Товариства Решетилівки, Великобагачанки, Шишаків та Миргорода.

Муляр, ветеран праці Петро Іванович Чернов закликав усіх потрудитися в цей день з найвищою продуктивністю — виконати завдання на 110—120 процентів. Його підтримали Віктор Петрович

Матвеев, Катерина Тихонівна Мурашкіна, Марія Федорівна Коблик та інші.

У кожному колективі вже визначено обсяг робіт на день комуністичного суботника. Всі члени Товариства працюватимуть на своїх робочих місцях, а працівники клубу УТОГ проводитимуть побілку стін та фарбування у приміщенні культзакладу.

Зароблені гроші в день комуністичного суботника намічено перерахувати у фонд десятиріччя.

Є. ГУБКО,
голова Миргородського міжрайвідділу УТОГ.
Полтавська обл.

САМОВІДДАНО І НАПОЛЕГЛИВО

Трудівники Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» вирішили самовіддано і наполегливо попрацювати в день «червоної суботи». На підприємстві створено штаб по підготовці до суботника, який очолив головний інженер А. О. Смульський.

На першому засіданні штабу визначено фронт робіт, який намічено здійснити 22 квітня. В комуністичному суботнику візьмуть участь усі трудівники об'єднання. В цей день вони випустять різноманітної продукції, зокрема, електроарматури, вимірювальних приладів та інших виробів на 13 тисяч 130 карбованців. Частину продукції буде виготовлено із заощадженої сировини та матеріалів.

Інженерно-технічні працівники та службовці об'єднання будуть зайняті на роботах по благоустрою території і прилеглих вулиць. Хід соціалістичного змагання

під час комуністичного суботника буде висвітлено в стінних газетах і «блискавках», фотомонтажах.

Відзначити 108-му річницю з дня народження В. І. Леніна ударною працею — таке зобов'язання взяли трудівники КДВО «Контакт».

І. БЕРЕЗНЯК.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за три місяці 1978 року (в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Житомирське	1040	1118	107,5
Бродівське	470	499	106,2
Львівське підприємство «Силует»	2714	2878	106,0
Єнакіївське	250	264	105,6
Дрогобицьке	390	410	105,1
Полтавське-2	329	346	105,1
Конотопське	1470	1541	104,8
Ужгородське-2	975	1019	104,5
Ужгородське-1	295	308	104,4
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	1940	2001	103,1
Полтавське-1	1150	1185	103,0
Чернігівське	1300	1340	103,0
Дніпропетровське	844	868	102,8
Комунарське	358	367	102,5
Харківське-2	2000	2048	102,4
Харківське-1	535	547	102,2
Лубенське	805	823	102,2
Ровенське	267	273	102,2
Дніпродзержинське	661	675	102,1
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	1240	1270	102,0
Кам'янець-Подільське	715	728	101,8
Білоцерківське	1135	1155	101,8
Артемівське	920	935	101,6
Сумське	480	488	101,6
Чернівецьке	1285	1306	101,6
Миколаївське	207	210	101,4
Лебединське	218	221	101,4
Сімферопольське	433	439	101,4
Запорізьке	1235	1252	101,3
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	2000	2027	101,3
Черкаське	455	461	101,3
Івано-Франківське	2000	2025	101,2
Ворошиловградське	875	885	101,1
Херсонське	560	566	101,0
Вінницьке	590	596	101,0
Кіровоградське	359	362	100,8
ВСЬОГО:	32500	33436	102,9

(ТАРС).

Комсомолка Марія Кузуб лише другий рік працює на Лубенському УВП швачкою-мотористкою, але за цей час вже зуміла стати в рівень з досвідченими робітницями підприємства. Вона щомісяця виконує план на 110—115 процентів і бореться за звання «Відмінник якості».

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

„Космос — 1000“:
Супутник - навігатор

У Радянському Союзі проведено запуск чергового штучного супутника Землі «Космос-1000».

Тисячний супутник серії «Космос» відкриває новий напрям у широкому використанні космічної техніки для народного господарства країни. В робочому паспорті супутника у графі «професія» написано: морська навігація.

Рух на голубих магістралях стає все більш поживавним. У таких умовах необхідно якісне підвищення безпеки судноплавства. А для цього потрібна більш точна і оперативна навігаційна інформація.

Цю роботу і виконуватиме на космічній орбіті новий супутник. Разом з «Молніями» і «Метеорами», які забезпечують безперервний зв'язок через космос і оперативну метеоінформацію, навігаційні супутники дадуть змогу значно підвищити ефективність використання морського флоту, забезпечать безпеку мореплавства в усіх зонах Світового океану.

(ТАРС).

ЗАКОН РОЗКВІТУ

З великою увагою ознайомилися члени нашого Товариства Роздільнянського міжрайвідділу УТОГ з проектом нової Конституції Української РСР, що був опублікований цими днями у пресі.

Кожна стаття, кожен рядок цього важливого документа пройняті турботою про радянських людей, спрямовані на дальший розквіт нашої республіки. Члени УТОГ, зокрема, ударники комуністичної праці, коваль райпобуткомбінації Гакало Іван Іванович та майстер по ремонту взуття Найдено Микола Іванович цього ж підприємства висловили свої думки про про-

ект нової Конституції УРСР, вони сказали, що гордіться великим правом трудитися в ім'я дальшого розквіту Батьківщини, зміцнення її могутності.

У відповідь на історичні рішення XXV з'їзду КПРС члени УТОГ прагнуть примножити виробничі здобутки, успішно виконувати плани і соціалістичні зобов'язання.

Всі вони висловили думку про одностайне схвалення Основного Закону республіки.

Є. СЕРГІЄНКО,
зав. клубом УТОГ.

м. Роздільна,
Одеської обл.

ПЕРВИННИМ ЛАНКАМ—БІЛЬШЕ УВАГИ

Днями завершила свою роботу XVII Київська міська конференція, яка проходила у Паладі культури імені А. В. Луначарського.

Із звітною доповіддю виступив голова правління міськвідділу С. М. Губкін.

В центрі уваги міської організації Товариства стояло завдання — ударною працею зустріти 60-річчя Великого Жовтня, успішно втілювати в життя накреслення XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України. Важливою подією в житті нашої країни стало прийняття нової Конституції СРСР. Все це викликало велике трудове і політичне піднесення серед членів нашого Товариства.

Успішно проведено звітно-виборну кампанію у первинних організаціях УТОГ за спеціальним графіком. Звіти пройшли організовано, при великій активності членів Товариства. В усіх організаціях роботу визнано задовільною.

У звітній доповіді голова правління міської організації дав розгорнуту характеристику трудової діяльності членів УТОГ. Нині в місті серед членів Товариства 293 ударники комуністичної праці, дев'ять — носії звання «Майстер — золоті руки», сім — «Кращий за професією», 22 — нагороджені знаком «Ударник дев'ятої п'ятирічки», 37 — «Переможець соціалістичного змагання».

До 60-річчя Великого Жовтня багато глухих перевиконали соціалістичні зобов'язання. Серед них свердловальник В. В. Радницький, шліфувальник В. І. Морозов, ливарник А. І. Устенко, токарь В. К. Брунь, що трудяться на мотоцик-

летному заводі. На радіозаводі — столяр М. Соловйов, слюсар-складальник А. Ф. Сотченко, фрезерувальник В. Ф. Циганков, який з 1974 року працює з особистим клеймом.

Добре попрацювали робітники заводу «Червоний екскаватор» Д. Д. Лазуренко, В. Д. Поцілуйко, В. І. Пронічев, А. Д. Рашин, В. Д. Сошин, Ю. Г. Шаров, В. А. Ярков; робітники заводу імені Горького А. П. Івахненко, Н. К. Панченко, І. Г. Олійник, В. І. Головки, В. А. Шопін; швей фабрики імені Р. Люксембург М. Я. Фещенко, О. Яхно, Є. Л. Штельмах, на взуттєвому об'єднанні «Київ» — Н. А. Загороднюк та інші.

Проведено велику політико-виховну роботу. Лекції, доповіді, політінформації, екскурсії і культпоходи, поїздки в Ленінград, Одесу, Брест, Корсунь-Шевченківський, Трипілля, Вільнюс, Умань — все це організовано міським відділом.

За звітний період оздоровлено в санаторіях і будинках відпочинку, профілакторіях 196 чоловік і 96 дітей в піонерських таборах. Перекладачі міськвідділу обслужили 958 чоловік.

Доповідач приділив увагу і недолікам у роботі: зупинився на внутрішніх організаційних питаннях, на плануванні роботи, організації соціалістичного змагання, зміцненні дисципліни праці.

Про роботу ревізійної комісії доповіла інструктор-перекладач радіозаводу, член ревізійної комісії А. Ф. Водолазська.

В обговоренні звітної доповіді і акту ревізійної комісії взяло участь 13 чоловік. Делегати підкреслили, що міський відділ Товариства про-

вів велику роботу, вказали на недоліки і внесли пропозиції для їх усунення.

Г. М. Майдебура — голова первинної організації мотозаводу, член правління міськвідділу сказав:

— За звітний період проведено велику роботу, але нам потрібно з новою енергією взятись за її покращення. Більше уваги потрібно приділяти заводським первинним організаціям, зробити їх бойовитішими, краще вчити голів безпосередній роботі з глухими.

Н. А. Загороднюк, виступаючи, зазначила, що в швейному об'єднанні «Київ» фабричний комітет приділяє недостатню увагу глухим.

Директор Паладу культури імені А. В. Луначарського Л. І. Сало звернула увагу на необхідність залучення глухих до більш активного відвідування культзакладу і висловила побажання, щоб члени первинних ланок компактних груп більше заходів проводили в Паладі культури. Л. І. Сало відзначила, що необхідно покращити роботу з пенсіонерами і створити спеціальний клуб.

На конференції виступив заступник завідувача оргвідділом ЦП УТОГ І. П. Здоровило.

Київська міська конференція прийняла постанову по звітній доповіді і акту ревізійної комісії в якій визнала роботу міськвідділу задовільною. Накреслено заходи, спрямовані на покращення роботи.

Головою міськвідділу УТОГ одностайно обрано С. М. Губкіна, ревізійної комісії — М. І. Герасимову.

Г. СЕРГІЄНКО,

В ОБСТАНОВЦІ КРИТИКИ І САМОКРИТИКИ

У первинних організаціях і в міжрайвідділах УТОГ Одеської області пройшли звітно-виборні збори та конференції. Підвівши підсумки, можна сказати, що ця важлива кампанія пройшла тут на високому ідейно-політичному рівні.

При активній участі делегатів відбулася конференція в Березівському районі, де головою міжрайвідділу Сергій Єлістратович Абазін. У своїх виступах А. В. Плахотнюк, В. М. Коваленко, О. С. Науменко, Н. М. Поліщук та інші відзначили хорошу роботу і тісний зв'язок міжрайвідділу з сільськими глухими, внесли пропозиції організувати оздоровлення членів УТОГ у будинку відпочинку «Сосновий бір», налагодити в клубі показ любительських кінофільмів про життя глухих, оновити наочну агітацію та інше.

Про покращення роботи серед нечуючих в Ширяєвському міжрайвідділі (голова Тетяна Василівна Пахомова) йшла мова у виступах делегатів конференції. Тут достроково виконали контрольні цифри до 7 вересня 1977 року. У виступі на конференції делегат М. М. Таракановський сказав:

— 25 років я перебуваю на обліку в міжрайвідділі. Війна залишила в моєму житті великий слід — я погано чую і погано бачу, але не почуваю себе скрадженим. Моя Батьківщина і мій народ потурбувалися і я одержую хорошу пенсію, два місяці на рік лікуюсь в обласному госпіталі. Я часто

відвідую районний клуб, де можна послухати цікаву лекцію. Особливо люблю брати участь у диспутах. Відвідуючи культзаклад, я потрапляю в атмосферу доброзичливості і тепла.

Схвально відгукнувся про роботу з глухими тваринник колгоспу «Україна» Ширяєвського району М. О. Алімов:

— За турботу про мене хочу віддячити ударною працею. Своє завдання я перевиконую. При нормі 430 грамів систематично домагаюсь 540—560 грамів добового приросту живої ваги великої рогатої худоби. У 1978 році я пообіцяв довести приріст до 580—600 грамів.

Захоплено зустріли делегати повідомлення столяра М. Ф. Кашаєвича про те, що він працює в рахунок 1980 року.

На належному рівні пройшли конференції в Любашівському, Балтському, Ізмаїльському міжрайвідділах.

Високо оцінюючи досягнуте, члени УТОГ зупинилися у своїх виступах і на недоліках. Так, незадовільною визнано роботу голови первинної організації Овідіопольської сільської Ради Білгород-Дністровського району А. А. Рискової. Справедливий критиці піддано роботу Болградського міжрайвідділу УТОГ, де головою Т. О. Нестерова.

Активно, в обстановці критики і самокритики пройшли збори і в первинних організаціях Одеси.

На фабриці «Індодяг» (інструктор-перекладач Л. М. Головенко) з 28 членів УТОГ виступило сім. На звітно-виборних зборах були присутні представники адміністрації і фабрично-заводського комітету. Увесь колектив цієї організації охоплений рухом за комуністичне ставлення до праці. 16 чоловік домоглися високого звання. Трудівники виконують норми на 170 процентів. Особливо відзначаються в роботі майстри пошиття легкого верхнього одягу Л. Трембовська, Є. Мейдман, що працюють в рахунок червня 1978 року, Б. Є. Гервиз, що зобов'язався виконати план трьох років п'ятиріччя у травні нинішнього року; О. В. Синицина, яка завершить план 1978 року у вересні.

Добре пройшли звітно-виборні збори на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик». Підприємство непогано справилось з багатьма виробничими показниками, крім показника по асортименту продукції. Тут значно покращено умови праці — завдяки реконструкції робітники трудяться у світліх і просторих цехах, добре обладнані побутові приміщення, переобладнані гуртожитки, проведено велику роботу по озелененню території.

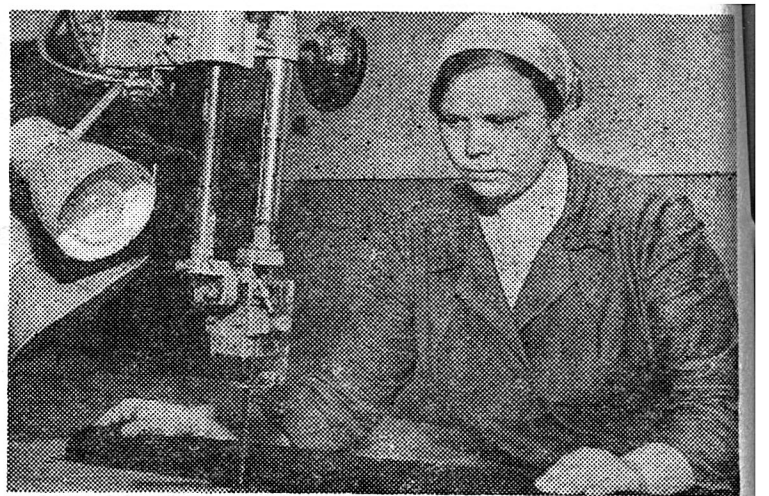
Обласний відділ УТОГ узагальнив критичні зауваження і побажання, внесені членами Товариства, з метою врахування їх у подальшій роботі.

Ю. ГЕР.

Бути завжди у творчих пошуках, вносити і свій вклад у прискорення технічного прогресу, підвищення ефективності виробництва — логічний обов'язок кожного спеціаліста, кожного трудівника.

Саме таким і є слюсар-ремонтник Сімферопольського УВП Анастолій Григорович Забашта. Він один з кращих раціоналізаторів підприємства, на його рахунок вже є цілий ряд технічних вдосконалень. Активним його помічником у цій справі є слюсар-наладчик комсомольсь Микола Бельський. Впровадження їх винаходів у виробництво дає значний економічний ефект.

На знімку: (зліва направо) М. Бельський і А. Г. Забашта. Фото І. МІНДЕЛЯ.

З початку десятої п'ятирічки різальниця тканин Полтавського УВП-і Г. І. Мисник систематично виконує норми виробітку на 150—160 процентів. Завдяки таким темпам праці Ганна Іванівна достроково виконала завдання двох років п'ятиріччя ще до 1 вересня 1977 і тепер випускає продукцію в рахунок липня 1978 року.

На знімку: ударниця комуністичної праці Г. І. Мисник за роботою.

Фото І. МІНЬКА.

НАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ ДІЄ

Особистим прикладом

Вишукування і приведення в дію резервів підвищення ефективності виробництва — одна з головних турбот колективу Жданівського філіалу ДВО «Електромагніт». Значну допомогу в цій справі надає група народного контролю підприємства.

Народні дозорці в першу чергу виявляють недоліки у справі зберігання і використання матеріальних цінностей, і добиваються усунення неполадок. Наприклад, до 1977 року електродеталі, вузли до РПУ-2 та інші матеріали зберігались у холодному, непридатному для цього приміщенні, погано працювала сигналізація. За пропозицією членів групи народного контролю адміністрація розглянула це питання і перенесла матеріальний склад в інше, утеплене і просторіше приміщення.

Торік було оголошено огляд економічної роботи на дільниці. В ньому взяли участь 170 чоловік. Було внесено понад 40 пропозицій, впровадження яких у виробництво дало економічний ефект 39 тисяч карбованців. За рік заощаджено 90,7 тисячі кіловат-годин електроенергії, 2,2 тонни чорних і 0,18 тонни кольо-

рових металів та інших матеріальних цінностей на суму 4,5 тисячі карбованців.

В цьому, звичайно, немала заслуга і народних дозорців. Серед них особливо слід відзначити слюсаря В. О. Веленця, технолога Р. А. Шевчука, електрика П. М. Стукала, які самі показують приклад бережливого використання сировини та матеріалів і вимагають цього від інших працівників підприємства.

Нині група, керуючись Листом ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання соціалістичного змагання в 1978 році, спрямовує свої зусилля на подальше підвищення ефективності виробництва. В першу чергу звертається увага на найбільш доцільне співвідношення між складовими елементами використовуваних ресурсів, поліпшення якості. Це стосується як знарядь виробництва, так і якості праці, яка показує ступінь продуктивності використання всіх факторів виробництва.

М. КЛИМЧЕНКО,
голова групи народного контролю Жданівського філіалу ДВО «Електромагніт».

ЯКІСТЬ ТВОЄЇ ПРАЦІ

СЬОГОДНІ—ЇХ П'ЯТЕРО

Кілька років тому на Миколаївському УВП двома виробничниками — столяром-складальником Миколою Михайловичем Макаровим та бригадиром заготівельної дільниці Леонідом Пантелейовичем Кризницьким першим на підприємстві було виявлене високе довіря — здавати продукцію до ВТК з особистим клеймом.

Як показав час, вони обидва не тільки з честю виправдали це довіря, а й повели за собою інших. Все більше трудівників УВП включається в боротьбу за якість. Так, на сьогодні з особистим клеймом працюють ще три виробничники: столяри Олександр Григорович Станов, Валерій Олександрович Сабадаш і столяр-складальник Михайло Юрійович Бу- няк.

Високої якості також добилися ударники комуністичної праці, ветерани підприємства — верстатник Микола Нечипорович Самойлюк та пресувальниця Марія Семенівна Пономаренко.

Замість шпону—текстурний папір

На нашому підприємстві для облицювання меблів під цінні породи дерева замість струганого шпону впроваджують текстурний папір. При цьому спрощується технологія мебельного виробництва, підвищується продуктивність праці.

Донині просочування текстурного паперу проводилось вручну.

Нещодавно підприємство придбало спеціальну машину, яка незабаром стане до ладу. Це прискорить процес виробництва, дасть можливість забезпечувати текстурним папером не тільки своє, а й інші мебельні підприємства УТОГ.

В. ПІК,
інженер-технолог Єнаківського УВП.

ПОТРІБНІ ЗМІНИ В ПРОГРАМІ

Широке обговорення професійної орієнтації учнів у школах-інтернатах для глухих і слабочуючих дітей дуже важлива і потрібна справа. Г. Кузуб правильно говорить: «Настав час більш конкретно зайнятися професійною орієнтацією, щоб юнак чи дівчина, вийшовши зі школи, могли ясно усвідомлювати характер обраної спеціальності, активно включитися у трудову діяльність».

Розв'язання цього питання слід розпочати з налагодження ділового зв'язку Українського товариства глухих з Міністерством освіти УРСР. Чому саме з цього? Правильно вирішити дане питання в масштабі однієї області, однієї школи чи УВП неможливо. Самодіяльність у цій важливій справі бажаного результату не принесе. Коли ми, працівники Товариства, щось підкажемо школам, то у відповідь говорять: «У нас же програма за якою ми й навчаємо».

І це справді так. Обласний відділ народної освіти вимагає проводити навчальний процес у школах у суворій відповідності з програмою.

Багаторічна робота в системі УТОГ і постійне спілкування з школами-інтернатами області наводять на думку про необхідність перебудови програми і, особливо, професійної підготовки. Заінтересованою стороною тут мусить виступити наше Товариство. Діти з дефектами слуху, мови в школах-інтернатах, а значить і в підпорядкуванні органів народної освіти, перебувають приблизно до 20-річного віку. Все їх наступне свідоме життя пов'язане з організаціями, установами і підприємствами УТОГ.

Виходить, нам не байдуже з якою підготовкою придуть до нас глухі після закінчення школи. Потрібна єдина централізована система професійного навчання у всіх школах республіки.

Таку програму, на мій погляд, Міністерство освіти УРСР повинно

розробити спільно з УТОГом. В цій програмі необхідно відобразити основний напрям, за яким варто проводити професійне навчання й орієнтацію — це метало- та деревообробка, швейна справа, тобто ті галузі, що становлять основний стержень підприємств нашого Товариства.

У штатах шкіл необхідно передбачити спеціалістів-педагогів, а не просто інструкторів виробничого навчання, що, здебільшого, є лише практиками.

Для всебічної професійної підготовки потрібна і добра матеріально-навчальна база. В її налагодженні повинні взяти участь і Товариство. Якщо покластися лише на шефську допомогу УВП, то школи справжньої навчально-виробничої бази не створять.

У Хмельницькій області, наприклад, є одне швейне підприємство УТОГ. Ми змогли б подати школам Поділля, з дозволу ЦП УТОГ, шефську допомогу в обладнанні навчальних класів тільки по швейному профілю. А як бути з навчанням хлопчиків, які, здебільшого, спеціалізуються по метало- і деревообробці? Швейне УВП тут нічого не зможе зробити. Аналогічне становище і в Ровенській області, де деревообробне УВП. Ну, а що можна зробити в школах Тернопільської і Волинської областей, де взагалі немає наших підприємств?

Вважаю, що Товариство повинно виступити не тільки ініціатором проведення в школах доброї профорієнтації, але й подати всіляке сприяння в налагодженні професійного навчання не лише в класах та майстернях шкіл, а й безпосередньо на робочих місцях УВП тих міст, де є школи шляхом проходження виробничої практики.

Підтримую думку автора статті «Яку обрати професію?» про розробку довідника УТОГу, в якому, крім адрес підприємств, варто дати й повну їх характеристику, що так необхідна для шкіл.

У школах нам задають запитання по професійній підготовці, на які не завжди можемо дати відповідь. Немає у нас на місцях розробленого Державним Комітетом при Раді Міністрів СРСР по професійно-технічному навчанню переліку професій за яким можна навчати глухих. Немає у нас також і рекомендацій Міністерства охорони здоров'я СРСР з якими захворюваннями допускають на роботу глухих в тій чи іншій галузі народного господарства країни. Останні вкрай потрібні при безпідставній відмові керівників підприємств в прийомі глухих на роботу.

Якщо в школах буде добре налагоджена професійна орієнтація, ми не матимемо явищ з якими зустрічаємося сьогодні. Майбутню професію глухі діти обиратимуть самі, а не їх батьки, як це буває тепер. У одержаному списку випускників Ново-Ушицької школи 1978 року з одинадцяти чоловік тільки один обрав собі професію швеї з побажанням піти навчатися і працювати на Кам'янець-Подільському УВП. Решта виявила прагнення, а точніше бажання батьків, щоб їх направили у міста Київ, Одесу, Донецьк, Полтаву, Миколаїв і навіть Кишинів. До того ж, окремі з них зазначають навіть найменування училища та заводу, що глухі, звичайно, знати не можуть.

Як відомо, працівники системи УТОГ з батьками глухих дітей починають зустрічатися після того, як вони кінчають школу. Вести роботу по профорієнтації з батьками немає ніякої можливості.

Що до того, де глухим найкраще всього проходити професійну підготовку на УВП чи в ПТУ, Г. Кузуб та М. Ниров висловлюють різні думки. З одним і другим можна погодитися. Справді, ПТУ в Красному Лучі, де навчаються глухі дівчата швейної справи, належної підготовки для роботи на

наших УВП не дає. Там готують майстрів пошиття верхнього жіночого одягу. У нас же, на УВП, шиють, в основному, робочий одяг, при тому, конвеєрною системою. І все ж як би там не було, а глухі охоче йдуть учитися у Краснолуцьке ПТУ. Професійно-технічним училищем вони віддають більше переваги ніж нашим учбово-виробничим підприємствам.

Напевне і тут виникла потреба переглянути програму підготовки глухих швей в ПТУ.

І останнє — загальноосвітня підготовка глухих. Дозволю собі не погодитися з М. Нировим, де він пропонує направляти до вузів глухих, що пройшли виробничу практику на УВП і закінчили загальноосвітні вечірні школи робітничої молоді. Практика показує, що лише одиниці змогли поступити до вузів.

Поки що у вечірніх школах загальноосвітня підготовка набагато нижча, ніж в денних. Причин тут багато. Головна з них — не та засвоєність матеріалу після трудового робочого дня, не вистає тієї навчальної бази, яку мають денні школи.

Не можна погодитися з авторами про доцільність організації груп глухих при вузах.

Нам потрібні спеціалісти з числа глухих. Думаю, що не помилюсь, якщо висловлю думку, що такі спеціалісти, як техніки-технологи по швейній, метало- та деревообробній галузях потрібні на кожному підприємстві УТОГ. У нас, на Кам'янець-Подільському УВП, бригадири та майстри дільниць здебільшого практики. Подібне становище і в інших УВП та об'єднаннях.

Вважаю, що професійну орієнтацію слід розпочинати з тісного зв'язку УТОГ з Міністерством освіти УРСР, а на місцях — організацій, установ і підприємств Товариства зі школами-інтернатами та органами народної освіти.

С. КИСЕЛЬОВ,
голова Хмельницького об'єднання УТОГ.

СТИМУЛ: ПЕРСПЕКТИВА ЗРОСТАННЯ

Гадаю, що нікого не залишить байдужим проблема, порушена Г. Кузубом у статті «Яку обрати професію?». Підготовка молоді до трудової діяльності має першочергове значення. Найважливіше завдання школи — це з перших свідомих років життя прищеплювати дітям потяг до праці, бажання трудитися, бути корисним і потрібним суспільству, вміти переборювати труднощі.

Хто не навчився плавати, того не вабить вода. Хто ніколи не працював — той не відчуває потреби щось робити. Праця — це не спортивний азарт, а посвячення насущна потреба і найперший обов'язок людини. До речі, про обов'язок випускники спецшкіл мають досить туманне уявлення: «Заховаю — зроблю, не заховаю, то хто має право мене примусити?».

Школі на це слід звернути серйозну увагу: на кожному кроці неухильно зміцнювати в учнів

переконання, що права і обов'язки нероздільні, що наше суспільство гарантує права при умові виконання членом суспільства його обов'язків.

Для кожного юнака чи дівчини, які горять бажанням працювати, проблеми вибору професії не існують. Головне, щоб школа давала учням міцні знання, трудові навички, тверді переконання та моральні якості людини комуністичного суспільства. А з боку Товариства молоді слід забезпечити якомога ширший вибір.

Мені здається, що УТОГу слід налагодити справу так, щоб УВП стали головним чином базою професійної підготовки робітників високої кваліфікації відповідно до профілю підприємства, щоб при бажанні вони могли працювати і на державних заводах та фабриках за набутою професією. Безумовно, слід навчати не вузької спеціалізації, скажімо, верстатника-свердлувальника чи фрезерувальника, а дати можливість ово-

лодіти якомога більшим числом технологічних операцій, щоб випускник мав можливість вибору. Наприклад, ми на своїй дільниці практикуємо всебічну підготовку: кожен наш робітник може фактично працювати на будь-якій операції по обробці деревини — від заготовки деталей до збирання готового виробу. Це дає нам подвійну користь: не відчуваємо нестачі робочих рук, коли хтось захворіє чи йде у відпустку — заміна завжди є. Крім того, неухильно підвищується професійна майстерність кожного робітника.

Навчати глухих інших потрібних народному господарству професій доцільно в групах при ПТУ тому, що в Товаристві досить вузька система галузей. Проблема роботи для глухих уже не стоїть на порядку дня, а от проблема зростання, проблема перспектив — ще далеко від повного вирішення.

Я не відкрив нічого нового, коли скажу, що серед глухих мало освічених людей і ще менше бажаних здобути освіту, хоч у нас

для цього є прекрасні можливості. Справа, напевне, в перспективності. Для чого затрачати кращі роки здобувати диплом, коли однаковим потім доведеться працювати столярем, слюсарем чи швеєю.

Глухому спеціалістові з дипломом на держпідприємстві чи в установі майже неможливо влаштуватися за улюбленою спеціальністю. Та це й зрозуміло. Обмежена можливість спілкування, уповільнена реакція на події — тут, як кажуть, нічого не поробиш, а от на УВП картина дивна: де глухий міг би з повною віддачею працювати, там його місце зайняте чулим, часто без диплома.

Подібну картину спостерігаємо і в об'єднаннях УТОГ, в клубах та інших установах Товариства. В цьому якраз і криється причина того, що глухі не бажать вчитися. Зрозуміло, без перспективи, без мети не може бути руху вперед. А те, що глухі можуть справлятися з дорученою їм роботою вже доведено на практиці неодноразово.

В. МИКОЛАЄВСЬКИЙ,
майстер Ровенського УВП.

Моя праця — моя гордість

Для радянської людини немає більшого щастя, ніж служити громадським інтересам, бути корисною людиною. Так і в моїй роботі.

Професію перекладача я обрала давно і віддала їй майже двадцять років. Пам'ятаю першу розмову з головою обласного відділу УТОГ. Тоді я збагнула, як важливо, щоб нечуючі розуміли все правильно, глибше засвоювали переданий перекладачем матеріал, бесіду, лекцію та інше. Для цього необхідно багато знати, досконало оволодіти мовою жестів. Тільки тоді по-справжньому можна допомогти людям з вадами слуху.

Минали роки. Все відповідальнішими й складнішими були завдання перекладача. Тим більше, коли він працює в культосвітньому закладі, де проводяться вечори трудової слави, лекції, працюють гуртки, клуби за інтересами.

Шосткинський клуб, де я працюю, за останні роки зробив помітний крок уперед. Наш культзаклад уже багато років утримує перше місце серед клубів Сумщини, а в 1976 році йому присвоєно звання «Клуб відмінної роботи».

Значно позвужилась наша діяльність в рік підготовки до ювілею Великого Жовтня — в рік, коли весь радянський народ обговорював проект нової Конституції СРСР.

Нині клуб всіма формами й методами пропагує Основний Закон нашої Вітчизни, допомагає мобілізувати членів УТОГ

на дострокове виконання завдань десятиї п'ятирічки. Лектори товариства «Знання» регулярно читають лекції про неухильне зростання матеріального і культурного рівня радянського народу. В клубі відбуваються тематичні вечори, бесіди, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни і праці, Героями Соціалістичної Праці і знатними людьми.

Проводячи ті чи інші масові заходи, ми завжди боремося за їх ефективність, прагнемо, щоб вони сприяли політичному, трудовому і моральному вихованню членів УТОГ.

Після кожного вдало проведеного вечора приємно бачити задоволення в очах людей, радісно стає від того, що скромна, хоч і нелегка праця перекладача вливається в спільну справу будівників комуністичного суспільства. І я пишаюся тим, що моя робота потрібна і корисна людям.

А. КОКОТІНА,
перекладач Шосткинського клубу УТОГ.
Сумська обл.

В ШКОЛАХ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ

Використовуючи різні форми

У двох школах комуністичної праці Лубенського учбово-виробничого підприємства навчається 50 чоловік. Це в основному молоді люди, які мають середню освіту і мешкають у гуртожитку. Вони охоче відвідують заняття, старано виконують домашні завдання.

Навчання у школі проводиться за програмою складеної ЦП УТОГ і мисьякомом Компартії України два рази на місяць.

Сумлінно готуються до зустрічей з робітниками пропагандисти В. Ф. Третяк — інженер з НОП, І. А. Яненко — заступник директора УВП з навчально-виховної роботи. На заняттях вони широко

використовують місцевий матеріал. На допомогу пропагандистам Лубенський мисьяком Компартії України раз на місяць проводить семінари.

У своїй роботі пропагандисти використовують різні форми: бесіди, семінари, запрошують лекторів товариства «Знання». Успішно пройшли заняття по вивченню нової Конституції СРСР, «Політика КПРС — марксизм-ленінізм в дії» та інші.

Такі заняття оприяють зміцненню трудової дисципліни, підвищують свідомість прудівників.

Я. ІЛЬЕНКО.
м. Лубни,
Полтавської обл.

Трудівники Дніпродзержинського УВП наполегливо борються за успішне виконання завдань і зобов'язань третього року десятиї п'ятирічки. Особливу увагу звертають на підвищення якості продукції, ефективність виробництва.

Одна з тих, хто проявляє активну діяльність у цьому напрямку, є контрольний майстер Тетяна Дем'янівна Тютюнник. До недавнього часу вона була обліковцем цеху, сумлінно, з повною відповідальністю виконувала свої обов'язки. Як одну з кращих трудівниць, адміністрація підприємства підвищила її в посаді, доручивши більш відповідальну діяльність роботи.

На знімку: Т. Д. Тютюнник приймає готову продукцію від цяхівника Анатолія Петровича Олійника.

Фото П. ЯКОВЕНКА.

Буревіснику революції присвячено

У Київському палаці культури імені А. В. Луначарського відбувся, літературний вечір, присвячений 110-й річниці від дня народження Олексія Максимовича Горького. Його підготували і провели члени літературного гуртка «Київський каштан».

Вечір відкрила завідувача бібліотекою культзакладу Р. М. Прилуцька.

Про життя і творчість великого пролетарського письменника, засновника літератури соціалістичного реалізму — детально розповів керівник літературного гуртка — автор цих рядків, якому випало щастя слухати і бачити М. Горького на першому з'їзді радянських письменників 17 серпня 1934 року.

Великий інтерес викликали у присутніх членів УТОГ епізоди з життя М. Горького, особливо його юнацьких мандрівок по рідній країні. У 20 років майбутній письменник вирішив побувати у всіх кутках своєї Вітчизни. І ось восени 1888 року з мішком за плечима Горький вирушив у подорож по Росії. Багато верст пройшов він пішки степовими дорогами, через ліси і гори. М. Горький побував у Грузії, Криму, на Україні.

Тільки з Миколаєва до Одеси він шовсім сім днів.

Під час своєї подорожі М. Горький бачив страждання народу — розпухлих від голоду селян, дітей, що просили шматок хліба, калік і уродивих. Поруч зі злиднями та убогістю перед ним розкривалося життя народу у всіх проявах — його сила, мудрість, яскрава самотність.

Глибоке вивчення життя народу у поєднанні з могутнім талантом допомогло М. Горькому стати всесвітньовідомим письменником. Розповідь про життєвий і творчий шлях Буревісника революції присутні на вечорі прослухали з великою увагою.

Потім учасники літературного гуртка «Київський каштан» Микола Авраменко, Ганна Журавська, Євгена Капелюс виступили з художньо-мімічним переказом творів письменника. Присутні тепло зустріли виступи гуртківців, нагородивши їх щедрими оплесками.

У лекційному залі культзакладу працівники бібліотеки організували виставку, присвячену ювілею О. М. Горького.

І. САПОЖНИКОВ.

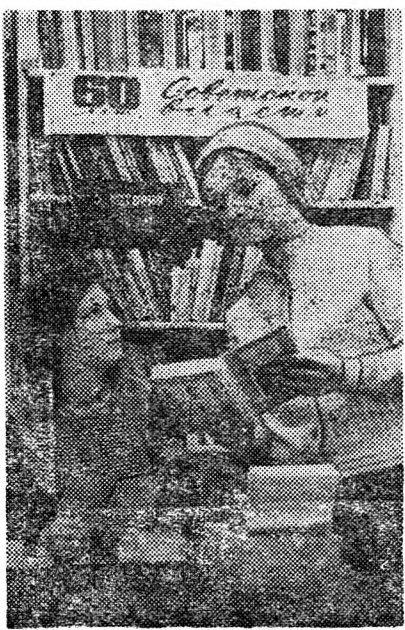
* У бібліотеці Сімферопольського будинку культури завжди багато відвідувачів. Вони приходять сюди почитати газети, журнали. Багатий книжковий фонд дає можливість задовольнити різноманітні інтереси читачів.

На знімку: бібліотекар Світлана Зайченко допомагає вибрати книгу ударниці комуністичної праці Марії Корчиній.

* Охоче відвідують гурток «Умілі руки» учні 5—8 класів Сосницької школи-інтернату для глухих дітей, що на Чернігівщині. Тут вони навчаються виготовляти прості меблі — столи, парти, табуретки.

На знімку: учні Олександр Зуєв та Микола Ващенко з керівником гуртка Г. П. Клименком в (центрі).

Фото Г. МІНДЕЛЯ
і Д. БУШТРУКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

У ВІЛЬНИЙ ЧАС — ДО КУЛЬТЗАКЛАДУ

У Закарпатському будинку культури відзначають визначні події і дати в житті нашої країни. Тут проводять бесіди, випускають усні журнали, влаштовують зустрічі з видатними людьми, тощо. Гостями Будинку культури бувають письменники, діячі мистецтва, художники, артисти.

Робітники УВП-1 та УВП-2, компактних груп охоче відвідують всі ці заходи.

Днями в Будинку культури проведено усний журнал на тему: «Держава — це ми». Присутні з

інтересом заслухали положення нової Конституції СРСР, схвалили її суцільну спрямованість на дальше покращення життя і добробуту трудящих. Цікаві приклади з минулого глухих і щасливого сьогодення були наведені у доповіді завуча вечірньої школи робітничої молоді І. М. Фрідманського. Слухачі ознайомились з правами й обов'язками радянських людей, зафіксованими в Основному Законі.

О. ШУГАЄВ,
працівник Будинку культури.
м. Ужгород.

ГРОМАДСЬКА БІБЛІОТЕКА

Великим авторитетом серед молоді робітничого гуртожитку Дрогобицького УВП користується передовик праці, найкращий читач робітничої бібліотеки Б. В. Портухай.

Богдан Васильович охоче розповідає товаришам по роботі зміст кожної книги, яку прочитає. Крім того, він передає у фонд робітни-

чої бібліотеки частину власних книг.

Столяра книголюба наслідували інші товариші В. С. Стрехалюк, учні виробничого навчання Іван Матківський, Володимир Резенчук, Володимир Зінко, Ярослав Халдага та інші.

Р. ОЛЕКСІВ.
м. Дрогобич.

ШАХИ І ШАШКИ

Перемогли господарі

Два тижні в м. Івано-Франківську точилася вперта боротьба серед шашкістів нашого Товариства. В змаганнях взяли участь два майстри спорту, 22 кандидати в майстри, 26 першорозрядників та 6 другорозрядників.

До останнього туру важко було передбачити переможців. Щастя усміхнулось господарям змагань — іванофранківцям, які в командному заліку набрали 30 очок. На півочка відстали від них одесити, а харків'яни посіли третє місце, набравши 29 очок.

Вже той факт, що майстрам спорту не вдалося пробитися до призивих місць, свідчить про те, наскільки впертою була боротьба. Рівно провів усі зустрічі і зайняв перше місце кандидат у майстри спорту з м. Ворошиловграда В. М. Долгодушев, який набрав 8,5 очка з 12. По 8 очок здобули чотирі учасники. Місця між ними розподілилися так: на другому — кандидат у майстри спорту А. Б. Баканович з Чернігова, на третьому — Г. Н. Сугуров з Донецька. Четверте і п'яте місця посіли майстри спорту Д. Я. Вознюк з Одеси та Ю. А. Верещак з Полтави.

Серед жінок перше місце завойувала Р. П. Дубинська — єдиний кандидат у майстри спорту серед жінок (м. Івано-Франківськ), набравши 9,5 очка з 12 можливих. Друге та третє місця знову було визначено лише за таблицею коефіцієнтів, що їх відповідно зайняли Є. К. Боярченко з Чернігова та К. Г. Перелігіна з Харкова. У кожній з них по 9 очок.

Першорозрядники Ю. М. Рудяга з Полтави та І. А. Янів з Івано-Франківська виконали нормативи кандидатів у майстри спорту.

Переможці нагороджені цінними призами, дипломами та пам'ятними медалями.

Д. ЛУДЧАК,
головний секретар змагань.

Призерам — грамоти

На Запорізькому УВП проведено турніри з шахів і шашок. У змаганнях виступило 32 чоловіки, серед них чимало спортсменів першого та другого розрядів.

Звання чемпіонів підприємства вибороли передові виробничники, ударники комуністичної праці. Серед чоловіків-шахістів на першому місці першорозрядник Петро Держан, серед чоловіків-шашкістів — першорозрядник Леонід Цаліс.

Найсильнішою серед жінок з шашок виявилася Світлана Антоник.

Переможців турніру нагороджено грамотами, пам'ятними подарунками.

С. МАРЧЕНКО.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ВОРОШИЛІВГРАДСЬКЕ УЧОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО ЗАПРОШУЄ

на постійну роботу членів УТОГ — неодружених жінок, що володіють професією слюсаря-складальника РПУ-0.

Одиноким підприємство забезпечує гуртожитком.

ЗА ДОВІДКАМИ ЗВЕРТАТИСЬ ЗА ТАКОЮ АДРЕСОЮ: м. Ворошиловград, вул. Інтернаціональна, 195, відділ кадрів.

ДИРЕКЦІЯ.

ПИШУТЬ ЧИТАЧІ

Огляд редакційної пошти за березень

Кожен день пошта приносить до редакції листи читачів з усіх куточків республіки. Тема дописів — соціалістичне змагання на підприємствах і в об'єднаннях Товариства, обговорення проекту нової Конституції УРСР, розповіді про правофлангових десятої п'ятирічки, навчання і дозвілля глухих трудівників.

Л. Бершадська написала до редакції про незабутнє враження від проведеного Ворошиловградським будинком культури вечора «Веснянка», присвяченого жінкам. На адресу трудівниць було сказано багато теплих слів, та найтепліші з них — матерям.

Крім урочистої частини в Будинку культури відбувся конкурс на краще плаття з ситцю, танці, вручення перших весняних квітів.

Про свій життєвий шлях, опалений прозами війни і нелегкі роки післявоєнної відбудови народного господарства, поділився Я. Г. Коваль з села Кисляк Гайсинського району, що на Вінниччині. Тепло розповів автор про своїх земляків-будівельників, які невтомною працею звели багато житлових і комунальних будівель в містах і селах області.

Дописувач з Полтави В. Шаповал надіслав листа про збори в міськвідділі УТОГ на яких розглядалося питання про роль пенсіонерів у вихованні молоді. Голова міськвідділу В. А. Роздуй подякував пенсіонерам за допомогу і закликав їх ще більше посилити виховну роботу серед підростаючого покоління, виховувати молодь гідними спадкоємцями трудових традицій.

Від цього ж автора редакція одержала інтерв'ю, присвячене Міжнародному жіночому святу, яке, на жаль, надійшло до редакції з запізненням.

Те ж сталося й з листом І. Майоренко з м. Марганця Дніпропетровської області, в якому розповідається про «Голубий вогник», що відбувся в клубі УТОГ. Чудовий вечір був присвячений славним подругам-трудівницям. Для жінок учасники художньої самодіяльності показали сценки «Джаміля», «Операція на серці», «На прийомі в лікарю».

Кілька листів вихователя гуртожитку Дрогобицького УВП Р. Зборівського розповідають про соціалістичне змагання на підприємстві, підготовку до ленінського суботника, трудові будні Стрийської гумово-взуттєвої фабрики. Інші дописи присвячені освоєнню членами компактної групи Дрогобицького виробничого об'єднання «Зоря» швейних виробів з олімпійського символікою, змаганням, з шашок, зустрічам з Героєм Соціалістичної Праці О. С. Пустовіт — робітницею Стрийської взуттєвої фабрики «Прогрес».

Такий зміст редакційної пошти за березень, що не використана в газеті. З початку року редакція одержала понад 350 листів.

Щоранку легким порухом руки, самі того не помічаючи, ми народжуємо чудо: з блискучого крана дзвенить пружний струмінь води. Звично наповнюємо чайники, підставляємо долоні — вода, звичайна вода...

Ковток свіжої води. Особливо він цінний у місті, де важко розраховувати на колодязь. Як напій одночасно десятки, сотні тисяч, а іноді й мільйони людей?

Зростають міста, зростає і довжина водопроводів. Дедалі важче стало доставляти воду до нашого дому. Тільки у минулій п'ятиріччі в республіці прокладено більш як 4,5 тисячі кілометрів водопроводів. Сьогодні 95 процентів міст і 80 процентів селищ мають централізоване водопостачання.

Наприкінці минулого року почала діяти перша черга Верхньовізаньського водозабірної комплексу. Жителі Тернополя одержали ще 40 тисяч кубометрів води на добу. А всього комунальні

ЛЮДИНА І МІСТО

Вода для нашого дому

водопроводи республіки подають у міста і селища щодня близько 7,7 мільйона кубометрів чистої питної води. Приблизно, 236 літрів для кожного з нас. Це — немало.

І все ж, води, часом, не вистає. Як правило, нестачу її відчувають новосели. Пояснюється це просто: важко встигнути за темпами нашого житлового будівництва. Адже і в нинішньому році щодня в республіці більше тисячі сімей справляють новосілля. А нестача води на нових ма-сивах явище, безумовно, тимчасове.

Води буде більше. Держава не шкодує коштів на будівництво каналів і водоводів, водоочисних споруд і насосних станцій. Потрібні мільйони карбованців, щоб для кожного з нас вода обходилась у копійки. І берегти воду треба.

Ми знаємо ціну електроенергії. Уже немає потреби в таблиці «Виходячи, гасіть світло». На жаль, стала звичною, але не залишилася в пам'яті інша таблиця в парадному: «Цівочка води товщиною з сірник дає втрату до 480 літрів на добу». А тим часом не тільки цівочкою тече, іноді ллється сильним струменем вода «просто так». Чиста, свіжа, питна.

Води треба більше, вона повинна стати кращою. Як визначити її якість? Для цього введено новий державний стандарт. У Міністерстві житлово-комунального господарства УРСР мені показали список показників, в межах яких вода відповідає новому ГОСТу. Більшість з них зрозумілі тільки спеціалістам. Але є простіші. Органолептичні показники — колір, запах, присмак, каламутність — обмежені суворими рамками.

Нові якісні вимоги високі. У зв'язку з цим і велика кількість водопроводів республіки переобладнується, вдосконалюється технологія обробки води. Вона стає кращою. Ось і кияни вперше в нашій країні почали одержувати більш як 300 тисяч кубометрів на добу озонованої води, тобто води найвищої якості: максимально очищеної, з відтінком голубизни, приємної на смак.

Будуються і проектується великі водопровідні системи. Дніпровська вода приїде в Миколаїв, а поповнивши Сіверський Донець, поліпшить водопостачання Донецької і Ворошиловградської областей, стане більше води в Харкові, Дністер прибавить води Чернівцям.

...22 тисячі рік і річок налічили географи на території України, мільйони кубометрів води підземних озер розвідали геологи. Багато води, але берегти її треба. Воду нічим не замінити.

В. МИХАЙЛОВ.